

naša zvezda

Drži krmilo!

Kaj ne, da že šteješ dneve: tolikokrat bo še matematika, tolikokrat francoščina, toliko dni še šola — potem pa tri mesece počitnic — juhej! Še jaz se veselim s Teboj. Rada bi Ti pa povedala par misli glede počitnic, namreč kakšne ne smejo biti in kakšne naj bi bile Tvoje počitnice.

Kakšne počitnice ne smejo biti?

Ne smejo potekati v samem brezdelju in lenobi,

ne smeš v počitnicah pozabiti na Gospoda in Marijo,

ne smeš iskati le lastnega ugodja in zabave, brez ozira na starše, brate in sestre,

ne smeš pustiti, da Ti mišljenje zaspi in pamet zarjavi,

ne smeš svojemu srcu in domišljiji pustiti nebrzdane svobode.

Kakšne pa naj bodo počitnice?

Pomenijo naj zdrav počitek za duha in telo — če smo delali, imamo pravico do počitka;

naj bodo še lepša in zvestejša služba božja: zagotovi si vsak dan pristrčno srečanje z Gospodom v dobri jutranji molitvi, v sv. maši in sv. obhajilu, v parminutnem premišljevanju. Ali imaš za to kako primerno knjižico? Če ne, poišči si jo!

Pozabi nase — rada postreži drugim!

Izobrazuj svojega duha s pazljivim čitanjem te ali one lepe in dobre knjige. Čitaj s svinčnikom v roki!

Tvoje srce naj ljubi lepó in nesebično vse, ki so Ti po božji volji blizu!

Bodi apostol!

Osvajaj za Kristusa z vsem, kar si:

živi kakor se spodobi za živi tempelj Sv. Duha,

čuj nad svojim obnašanjem — nad svojo toaleta,

vse, kar je v Tebi in na Tebi, naj pomaga tistim, ki Te vidijo, da bodo njih misli plemenite in čiste.

Osvajaj za Kristusa — z ljubeznivostjo in srčno dobroto!

Pridobivaj za kongregacijo! Stopi v stik s kongregantkami svojega kraja in jim postani dobra sestra!

Izdelaj si gotovo kratek načrt za letošnje počitnice; skleni nekaj malega, a to naj bo jasno in praktično! Ne prepusti se počitnicam, da te zanesejo kamorkoli. Sama krmari! Drži krmilo!

Kr.

Živi s Cerkvijo

Kristus nam je prinesel božje žitlje in ga deli po skrivnostnih studencih. To veselo vest nam oznanja vsako leto velika noč in jo za njo ponavljajo vse nedelje cerkvenega leta. Zlasti še nedelje po binkoštih. Vsaka izmed njih ni nič drugega kakor nekakšna majhna velika noč. Spominja te velike sreče, ki si je postala deležna po sv. krstu, birmi in eharistiji. In naroča ti, da božje življenje krepiš s pogostnim prejemanjem kruha iz nebes. Kakor žito na polju moraš tudi ti zoreti, da boš ob drugem prihodu Gospodovem kakor bogato obložen klas.

Zato živi s Cerkvijo tudi v počitnicah. Tvoja prva skrb bodi, da boš vkljub raznim težkočam vsako nedeljo in vsak zapovedan praznik pobožno pri sveti maši. Med šolskim letom si pogosto pristopala k mizi Gospodovi, tudi v počitnicah na to ne pozabi. Saj si prav v teh mesecih božjega varstva in božje pomoči še bolj potrebna.

Prvi teden po binkoštih je kvaterni teden. V teh dneh so se nekdaj verniki zahvaljevali Bogu za pšenično žetev, ki so jo v tem času v deželah okrog Sredozemskega morja spravili pod streho. Danes pa nas liturgija opozarja predvsem na drugo, še lepše, duhovno polje. Poglejmo, kako je z našim verskim življenjem. Ali je kaj sadov? In še nečesa nas Cerkev prosi: molimo, da bi nam Bog poslal še več dobrih, svetih duhovnikov, ki bi nas vodili v našem verskem življenju. — Zdržek od mesa je te dni zapovedan samo v petek.

23. maj PRVA NEDELJA PO BINKOŠTIH PRESVETA TROJICA

Evangelij: »Pojdite in učite vse narode; krščujte jih v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.« (Mt 28. 18—20.)

24. maj MARIJA POMOČNICA KRISTJANOV

Naši predniki so se ob turških vpadih zapupno k njej zatekali. In jim je pomagala. Iščimo tudi mi v nevarnostih pri njej varstva in pomoči! — Mariji Pomagaj je posvečena božja pot na Brezjah.

27. maj, četrtek SV. RESNJE TELO

Dan, ko slavi Cerkev z vsem, kar premore lepega in velikega, nevidnega Gosta naše zemlje, Kristusa, ki pod podobama kruha in vina v naši sredi prebiva. Glej, da boš ta dan, ki je zapovedan praznik, gotovo pri celi sv. maši. Ni glavno slovesni obhod po mestnih ulicah, ki ne more nadomestiti svete maše, prvo in glavno je sv. maša.

Evangelij: »Kdor je moje meso in pije moje kri, ostane v meni in jaz v njem.« (Jan 6, 56—59.)

Aleluja, Jezus je med nami

»Ni ga in nikoli ni bilo naroda, ki bi imel bogove tako blizu, kot med nami prebiva naš Bog,« s svetim veseljem in navdušenjem vzklika sveti Tomaž Akvinski.

Ljudje hrepenimo po Bogu in občudujemo ter zavidamo svetnike, ki so Boga že dosegli. Zakaj najgloblje hrepenenje človeškega srca je hrepenenje po Bogu. Četudi se nam izpolnijo vse želje, dokler nimamo Boga, ostanemo nezadovoljni in nesrečni. Pri tem pa navadno pozabimo, da Bog ni tako neskončno daleč od nas in nedosegljiv. Kristus nas ni zapustil sirot, ampak je po svojem vnebohodu še naprej ostal med nami, sicer neviden, toda resničen — v zakramentu sv. Rešnjega Telesa. Sv. Rešnje Telo ni samo neusahljivi vir dušnega posvečenja, tudi ne zgolj nekakšen zunanji spomin na Jezusa, marveč je živi in pravi Jezus Kristus, s popolno božjo in človeško naravo. Isti Jezus, ki sedi na desnici božji v nebesih, prebiva obenem med nami pod skromno podobo svete hostije. Oči ne vidijo drugega nego okrogli, košček nekvašenega kruha, okus in vonj razodevata pšenico, toda vera, ta nam pravi, da posvečena hostija ni več pse-

nični kruh, ampak Jezus Kristus, med nami prebivajoč. Isti Jezus, ki je nekoč hodil po Palestini in dobrote delil, isti Jezus, ki je pred vnebohodom obljubil apostolom: »Glejte, jaz sem z vami vse dni do konca sveta.«

In zato, glej, veseli se, da imaš Jezusa tako blizu. Mucgi govore, pravi sv. Križostom: »O da bi videl Jezusa, njegovo postavo ali vsaj njegova oblačila!« »Ti,« tako jim odgovarja, »vidiš njega samega, se dotikaš njega samega, uživaš njega samega! On se ti daje, ne le da ga vidiš, ampak da se ga dotikaš, da ga uživaš!« Tako blizu nam je Jezus.

Jezus je med nami! Ali se tega vedno zavedaš? Tudi v tistih urah, ko se čutiš tako osamljeno, zapuščeno, nesrečno? Poišči Jezusa! Stopi v cerkev, poklekni pred tabernakelj in pusti, da se tvoja duša naučije božje bližine in tolažbe. Jezus tako ljubeznivo vabi: »Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi, in jaz vas bom poživil.« Misel na Boga, ki med nami prebiva, ti bo pregnala vse mračne misli, te bo krepila na trdi poti življenja, dokler ne boš v plačilo zazrla Boga iz obličja v obličje, v vsej njegovi neizrekljivi slavi in mogočnosti.

**Pridi, pridi, skleni se z menoj,
naj bo skoraj srce moje dom prijeten Tvoj!**

(Konec)

PO IZPITU

Rajanje

Telo se zaziblje v sen, hoče se v pravljico spremeniti: Krogi v pasu in bokih kot sončni pasovi — roke v vijuge kot zračni valovi — s sunki s telesom kvišku kot se gora vzdiguje v majhnih in velikih vzponih... Mi navzgor — z nogami v korakih enakih — s hrbtom zaklone in vzpogibe, nam na uho melodija studenca, ki v vodo narašča — most preko in potem spet v sončne pasove in v vijuge roke kot zračni valovi... Iz kože kliče: Žganci in mleko!

Sama

Vsi so se klicu odzvali: velike žlice k veliki skledi. Jaz sama sedem k studencu in mislim na sliko: dekle ob vodnjaku. Zagledam svojo podobo, z rokama zajezim vodo, utrujena od igre se zamislim v daljavo.

Na konju ali peš, žejnih ust in teles jaše hrepenenje. Navkreber in navzdol je stegnilo roke — kot dvoje zmajevih kril — zgrnilo jih kvišku do sonca, vrglo je senco na zemljo.

Vrba se sklanja ob studencu...

Čakanja

Svet nam je kot pred predstavo v gledališču. Dvignil se bo zastor in pred nami bo igra...

V resnici pa ni tako. Zastor je že davno dvignjen. Mi le čakamo oseb, ki bodo nastopile...

Prisluhnemo korakom, zasledujemo sence... Optična prevara... Kulise so čakanja. Življenje se ne skriva, mlada duša pa neusmiljeno postavlja kulise.

Gozd

Sam in nad teboj vrhovi...
Sam in sredi koraka klic ptice: Kdo in kaj, kdo in kaj...
Vejevje počni in ptica v letu nad vrhovi.
Med debli cigani in dobra misel. Cigani sklonjeni kot berači: Daj, daj... Dobra misel svari: Glej okoli, glej okoli...
Na posečini jagode sedijo: »Aj!« drhtim in grabim v usta.
Med smrečjem so gobe. Mušnice so kraljice. Otrov nam v oči in mir v mehkem mahu.

Navzgor

Noge same hočejo navkreber. Človek hoče imeti zemljo pod nogami — gora pa mu raste ob boku v višino.

Jurčki

»Kdo bo našel jurčka?« Lica nam drhtijo od opoja, ki ga je vanje vlilo pričakovanje. Navzgor in navzdol za gobami. Zgubili smo se med sabo in vsak beži, da bi sam in skrivaj našel jurčkov in bi jih prinesel s krikom med druge.

30. maj

NEDELJA V OSMINI
DRUGA PO BINKOŠTIH

Evangelij: Jezus govori o veliki večerji (Lk 14, 16—24).

31. maj

DEVICA MARIJA
SREDNICA VSEH MILOSTI

Po Mariji je prišel k nam Kristus, po njej, svoji Materi, nam deli tudi vse milosti. Zato je iskreno češčenje Marije tako velikega pomena za naše versko življenje.

Danes je tudi god ustanoviteljice uršulinskega reda, sv. Angele Merici (1474 do 1540).

4. junij, petek

SRCE JEZUSOVO

Cerkev nas spominja na brezmejno Jezusovo ljubezen do nas. Poglej samo na sveto razpelo, zamisli se v skrivnost sv. Rešnjega Telesa! Glej, tako ljubi Jezus tudi tebe! Ali mu to ljubezen tudi vračaš: Z molitvijo, odpovedjo, obiski Najsvetejšega?

29. junij, torek

SV. PETER IN PAVEL

God prvega papeža in njegovega velikega sodelavca, apostola narodov. Leta 67. sta umrla v Rimu mučeniške smrti. — Praznik je zapovedan.

15. avgust

MARIJINO VNEBOVZETJE

Jezus ni trpel, da bi telo njegove Matere strohnelo v zemlji. Kmalu po njeni smrti ga je poveljal in vzel v nebo. Tam je svojo ljubo Mater kronal za kraljico nebes in zemlje. In ta vzvišena kraljica mati je tudi tvoja mati. Ne pozabi nanjo v počitnicah!

Praznik je zapovedan. V soboto, dan pred praznikom, je zapovedan post.

Marija v poletju

Poleg največjega Marijinega praznika, Marijinega vnebovzeta, obhajamo v poletnih počitnicah še več drugih, nezapovedanih Marijinih praznikov:

2. julija	Marijino obiskanje
16. julija	Devica Marija Karmelska
26. julija	God Marijine matere sv. Ane
5. avgusta	Marija Snežna
16. avgusta	God Marijinega očeta sv. Joahima
23. avgusta	Sree Marijino
8. septembra	Marijino rojstvo
12. septembra	Marijino ime.

Kaj je Marija nam akademičarkam

Od tedna do tedna se veselimo dneva naših sestankov. V petek ob šestih se začnemo zbirati. Prihiliimo od vseh strani: iz seminarjev, od vaj, od knjig, od instrukcij. Lepo število nas je. Duša nam je utrujena, izsušena, zbegana, prenatrana s svetno znanostjo. Luči išče, hladila, miru, ravnovesja, božje bližine.

In potem poslušamo besede o Devici in Materi, ki je bila dobra in plemenita, skromna in nesebična. Ki je — mati Sina edinca — mislila na nas, otrok zemskih mater, ki je hotela, da otrokom, rojenim iz prsti, tudi nič zemskega ne manjka, ki jim tudi veselja ne bi hotela vzeti. »Vina nimajo!«

Ideal in želja naša: spoznati to čudovito Zeno, ki je živela preprosto in ubožno, da bi se tem bolj veselila tega, kar ne usahne, ne ovane, ne zarjavi. Ki je živela v templju in premišljevala notranje reči, ki se ni borila za prvenstvo, ki ji ni bilo do tega, da postane gospa. Ki je bila ranjena, kot žensko srce le ranjeno biti more: On, ki ga je najbolj ljubila, njega ponižujejo, mu razgalijo telo, mu nečastno vzamejo življenje — pa je vse tiho prenesla. Prenasala je in prenesla. Zakaj, kako? In ker ji je dana čudovita naloga, da prosi za one, ki so se sicer le s telesom rodili na zemlji, pa se je še duh prijel zemlje — hitimo k tej edinstveni Ženi s prošnjo: Približaj se nam! Ne! Daj nam približati se tebi! Saj te ne razumemo, le občudujemo te. Saj te ne poznamo, kot bi te rade poznale, le tvoja dela se nam zde lepa. Marija, kakšna naj bo dekle, žena? Marija, ali naj bo res taka, kot pravijo, da so vse enake. Kakšna naj bom jaz? — Kako naj se približam tebi — idealu — v družbi, v molitvi, v znanosti?

Marija, vse tvoje želimo biti in vse Gospodove: pomagaj nam! Saj tudi me potrebujemo zvezde — ki nam svetijo, srca — ki nas ljubi, ideala — ki se po njem upodabljamo. Bodi nam vse to, o

Marija: Zvezda, Mati, Vzor! Naše gesto je: *Maria duce non fatigaris!* Ob tvoji roki, Marija, se ne bomo utrudile iskati Resnice, Luči, Življenja, iskati Boga. Zato prihajamo k tebi, zato bomo še druge pripeljale k tebi! Milka

MK akademičark se zbira vsak petek ob 18.15 pri oo. frančiškanih na portli v sobi št. 1. Vodi jo p. dr. Regalat Čebulj O. F. M.

Počitniško zborovanje

Dijakinje kongregantinje bodo letos zborovale v Škofji Loki v uršulinskem samostanu. 10. julija zvečer se začne duhovne vaje, ki bodo trajale do 14. julija zjutraj. 14. julija zvečer se otvori zborovanje, ki se bo zaključilo 17. julija zjutraj. Vse udeleženske naj se po gg. voditeljih priglase naravnost predstojništvu uršulinskega samostana v Škofji Loki in to do 1. junija.

Osrednje vodstvo DMK.

80 letnica sv. očeta

Zadnjega maja bo sv. oče dopolnil 80. leto svojega življenja. Vkljub visoki starosti vodi že šestnajsto leto Petrovo ladjo po viharjem morju našega časa. Neumorno svari tako pred brezbožnim komunizmom kakor pred poganskim nacionalizmom. Opozarja na lepoto krščanskega nauka o družbi, zakonu, družini in šoli. Vzpodbuja katoličane k večji, živahniji dejavnosti v katoliški akciji, da jih nasprotni tok časa ne preihiti. Podpirajmo v tem delu svojega sv. očeta in spominjajmo se njegovih prizadevanj v svojih molitvah, zlasti na njegov rojstni dan.

1600 letnica smrti Konstantina Velikega

Dne 22. t. m. poteče 1600 let, kar je umrl Konstantin Veliki. Rojen je bil v Naissu, blizu sedanjega Niša, leta 286, umrl pa je leta 337. On je leta 313 dal Cerkvi svobodo, pozneje pa je napravil krščanstvo celo za državno vero. Sam se je pa dal krstiti šele na smrtni postelji v strahu, da bi posvečujoče milosti, če bi jo prej prejel, za večnost ne zapravil.

Razširjenost sv. pisma

Sveto pismo je prevedeno na 900 različnih jezikov. Toliko prevodov pač nobeno drugo delo svetovne književnosti nima.

Weekend

Beseda (izg. vikend) je tudi pri nas že znana. Dobesedno pomeni: konec tedna. Nedavno je poudaril angleški notranji minister Simon, da je weekend vir moči in zdravja za Angleže. Nič ni za Angleža bolj neprijetno, pravi, kakor če mora ob koncu tedna k političnim sestankom, ki jih predlagajo inozemski politiki. Nastal pa je običaj weekenda iz verskih ozirov, pod vplivom puritanskega nazora, da je v soboto popoldne in v nedeljo vsako delo strogo prepovedano. V svojem zdravem jedru torej weekend ni nič drugega kakor pritrditev zapovedi nedeljskega in prazniškega počitka. In če kdo v tem počitku in razvedrilu da tudi Bogu, kar je božjega, je weekend ali po naše nedelja res vir zdravja, zadovoljstva in moči, kar je bila in je res nedelja vernim ljudem.

✱

Izlet na Himalajo popisuje br. Janez Udovč D. J., ki že sedem let deluje na himalajskih veleplaninah med divje šumečimi vodopadi in temnimi džunglami sredi primitivnih tatarskih rodov. Zanimiva knjižica stane 3 Din in se dobi na portli jezuitskega samostana.

Senat ameriške države Texas je imenoval taylorškega župnika Rev. Th. Dreesa za svojega kaplana. Župnik pride vsak dan, dokler traja zasedanje, v glavno mesto Austin, otvori sejo z molitvijo, nato pa se vrne v svojo župnijo.

Jaz iščem med smrekami, tam, kjer je mah in so studenčki. V sebi nosim sliko o jurčku, sedečem pod smreko v mehkem mahu. Gledam v tla in postavljam to sliko na zeleni mah in ničesar ne najdem. Medvedji parkeljci, lisičke, bele gobe: vse gre mimo mojega iskanja kot megleni vlaki. Samota gozda se zareže v meso, kriknem v strahu. Pred menoj pravljica: ob jezercu mušnica na zelenem mahu. O, čudo! Otrov mi sili v ude in pozabljam na jurčke. Gozd pa govori in rožlja z vetrom kot zver z zobmi, in izza skal se hohotajo duhovi... Zbežim v strahu nazaj in zadnem ob velikega jurčka. Strmim in mislim: škrat mi ga je sunil pod noge.

Marijin god

Ob Marijinih praznikih je nebo odprto. God obhaja Mati in Devica. Ob takih dneh je blagoslov nad vsemi, molitev gre kot vonj od duš v nebesa, ki so odprta: Mati v sredi z Jezuškom v naročju, krog in krog nebeščanov postave in angelcev rumeni kodri in mala debelušna lica. Marijin god je moral biti, ko je umetnik obarval steno z večnim zmagozslavjem.

Planike

»Pojdimo po planike!« je klic vsakega dne. Planike so strmo na skalovju — velike in lepe in mehke, kot so otroku oči mame.

»Utrgala sem planiko!« zveni ves dan v moji duši in mi je, kot bi nosila s seboj lučko in molitev in pesem.

Telo prisluhne moji duši. Klic po planikah spravi roke v vijuge in telo v vzpone — noge se dvigajo v nestrpnem teženju.

Nebo se ob skale opira — telo se sklanja v lokih in k tlom, zmaga težo in obstane na vrhu.

»Planika!« Telo v pesem, v pozdrav, v ljubezen — sunek kot krik: Utrgal sem planiko! — Potem pa kot v sen telo v kroge in v pozabljenje, v pesem...

Megle

V dolgih belih vlakih se vlečejo megle pod nami.

S planin leze kot pošast megla v dolino.

Iz globeli kot gejzirji megla v stebrih kvišku in zagrne svetovje.

Zabučale gore...

Vihar je zazibal goro v pesem. Prislunemo v strahu: kot bi biči udarjali in bi gora vpila: aaa...

Domov

Sproščeni se lovimo po kamenju v dolino. Gora — magnet nas drži prikovane, dolina je sila nasprotna ali pa je dom to in morda oči očeta in mame.

Helena

Žingarica

(Po spominih piše Janko Mlakar.)

Komaj sem to izgovoril, so prasnile v tak smeh, da bi se znani smeh Homerjevih junakov, v primeri z njim, lahko imenoval »sramežljiv smehljaj«.

»Za božjo voljo, saj boste še popokale,« sem jih svaril. »Kaj pa je na tem smešnega, če sem rekel Kalopodiji, naj ji nese ricinovega olja. Saj veste, da je to nekako univerzalno sredstvo.«

»Zoper to bolezen pa ne pomaga,« je rekla Jovita in zopet so se začele smejati.

Takrat sem bil skoraj nekoliko nevoljen. Danes, seveda, ko vem, zakaj so se tako smejale, jim ne zamerim. Ricinovo olje res ni posebno pripravno zdravilo za take bolečine mladih deklet.

28. Vrnitev.

Za četrtek smo imeli na sporedu Zelenico za tiste, ki je še niso videli, pa je ta izlet padel v vodo. Najprej ni bilo vreme nič kaj vablivo, poleg tega pa so imele deklice precej opravkov zaradi »poslovnega večera«, ki so ga nameravale zvečer obhajati. Poseben, v ta namen sestavljeni odbor s Petronilo na čelu je nabral nekaj denarja in šel v Zirovnico nakupiti raznih potrebščin za »slavnostno večerjo«.

Slavnost se je začela ob sedmih, in sicer s svečano povorko, katere sta se udeležila tudi Perpetua in Abdon. Prva točka v bogatem sporedu večera je bilo urejevanje notranjih razmer. Da se ni predolgo zavlekla, sta poskrbeli Petronila in Perpetua. Nato je imela Agapita slavnostni govor, Afra pa je v pesniško vzneseni vezani besedi slavila Žingarico in njene dobrote. Za četrto točko je poskrbela Smaragda ter nam z veliko dovršenostjo ter jako občuteno zapela dve pesmi. Slednjič je še nastopil žingarski »jazz-band« z godbo na glavničke. Ob njegovih milih in ubranih zvokih so nam gibčne plesalke razkazovale svojo plesno umetnost v raznih modernih plesih od »fokstrotelna« noter do »vengastep«. Najbolj so se vrtele tiste, ki niso smele zaradi slabega srca, težke sape, slabokrvnosti ali pa rekonvalescence na kako daljšo turo.

Za svojo osebo sem na tem »večerju« jako pogrešal zborovo petje. To pot niso bila namreč »kulca« prav nič »namazana«.

Ko sem naslednje jutro šel v Zirovnico dolgove plačevati, je kazalo na dež. Zato me je skrbelo, če bo treba v dežju »basati«. Po kosilu se je pa kar naenkrat zjasnilo in naredil se je prav lep dan. Deklice so obe spalnici lepo popopravile, nato so pa znosile kovčge pred kočjo ter z mešanimi čustvi pričakovale voznikov. Rade so šle domov, rade bi pa bile še ostale v Žingarici. Zato so zapele, ko smo odšli proti Zirovnici: »Oj zdaj gremo, oj zdaj gremo, nazaj še pridemo.«

Med vožnjo v Ljubljano so bile jako dobre volje ter so venomer prepevale. Najbolj od srca jim je šla tista Prešernova:

»Dekle s svetlim' očmi,
Enake Tebi ni.«

V Žingarici so jo pele Kalopodiji in Sekundi pod oknom na predvečer nju-nega godu.

»Vso srečo ti želim...«

Kadarkoli se spomnim te pesmi, vselej se mi stoži po lepih urah, ki sem jih preživel v Žingarici...

Koča v Žingarici

Epilog.

Nekaj dni po vrnitvi me sreča na Zmajskem mostu Bebičina mati.

»Oh, ravno prav, da sem vas dobila, gospod profesor. Mislite si, naša Bebička je fanta pustila. Poslušajte me! Takrat, ko ste se vračali z Bleda, je srečala tega falota, ko je prišel s Stola z neko punco, pa za roke sta se držala. Kajne, taka podlost? Ko je prišla iz Žingarice, je bila še vsa proč, sedaj je pa že dobra. Sinoči mi je vse povedala.«

»Mama,« mi je rekla, »sedaj pa ne pogledam nobenega fanta več. Naj se mi le kateri približa!«

Vi ne veste, kako smo vsi trpeli zaradi te njene neumne ljubezni. Poprej je bila tako dober in ljubezniv otrok. Vse mi je zaupala. Moj mož je rekel, da je naše »sonce«. Odkar se je pa spoznala s tem falotom, se je pa vsa spremenila. Postala je zadirčna in nekam vase zaprta. Zame nikdar ni imela časa, da bi šla z menoj na sprehod, medtem ko je od nikoder ni bilo za pričakati, kadar je šla od doma. Kolikokrat se je moj mož jezil, ko je ni bilo o pravem času iz šole h kosilu ali pa k večerji! In kaj mi je rekla, ko sem jo pri neki priliki trdo prijela zaradi fanta?

»Saj si tudi ti že imela papana, ko si še hodila v šolo.«

Mislite si, tako mi je zabrusila v obraz. Res, da sem hodila še v višjo dekliško šolo, ko sem svojega moža spoznala, pa to je bilo vse nekaj drugega.

Noter do poroke nisem nikdar šla sama z njim. Kadar je pa prišel k meni na dom, naju niti za trenutek niso pustili samih.

No, sedaj je Bebička zopet taka kakor poprej, ko še ni hodila s fantom. Hvala Bogu, da je le ozdravela od te neumnosti.«

Tudi jaz sem vesel, da je Bebička ozdravela, čeprav brez — ricinovega olja...

Konec.

Ob zaključku

Prvi letnik »Naše Zvezde« za dijakinje je za nami. S svojo naročnino in agitacijo ste ga vzdrževale, s svojimi prispevki ste mu dajale lepo, pestro vsebino. Tako ste že prvo leto dovolj pokazale, da zmorete svoj dekliški list. Toda to je šele začetek, šele prvo leto. Marsikatera dijakinja, ki ima dar za pisanje, stoji še skromno v ozadju. Ima doma prispevke: črtice, pesmi, članke, kratke vesti, fotografske posnetke, risbe in še vse drugo, kar bi zanimalo sodobno slovensko deklet, pa ne pošlje uredniku. Marsikatera dijakinja našega lista sploh ne pozna in se niti ne zaveda, kako potrebno je, da imajo tudi izobražena dekleta svoj list, ki upošteva njih misli in stremljenja. Zato agitirajte v počitnicah pri svojih prijateljicah in znankah za naš list in Ve, ki ste zato nadarjene, zbirajte prispevke in mislite že sedaj v počitnicah, kako bi drugi letnik napravile še bolj zanimiv, sodoben, da bi še bolj odgovarjal Vašim dekliškim težnjam. Svojih misli in želja pa si ne pripovedujte le med seboj, ampak jih sporočite tudi uredniku, da se more po njih ravnati. Zato, slovenske katoliške dijakinje na delo za svoj list, za list, v katerem naj odsevajo Vaši darovi, Vaša zavednost in Vaša vera! md

»Naša Zvezda«

Izdaja jo Škopijsko vodstvo DMK v Ljubljani in Mariboru (dr. T. Klinar).

Urejuje jo uredniški konzorcij (dr. T. Klinar).

Izhaja ločeno za dijake in dijakinje, 14 dnevno med šolskim letom, 1. in 15. dne v mesecu.

Stane:

celoletno 1936/37 za oba dela . . . 30 Din,
celoletno 1936/37 za en del . . . 15 Din,

posamezna (ločena) številka
po znižani ceni za dijakinje . . . 50 par.

Uprava: Ljubljana, Streliška ul. 12/II (Ljudski dom).

Rokopise naslavljajte na: Uredništvo NZ, Ljubljana, Pred škofijo 12/II (stolno župnišče).

Tiska Jugosl. tiskarna v Ljubljani (K. Čeč).